

Nr 25.

Av herrar **De Geer** och **Hammarlund**, *angående åtgärder till skydd av fruktträdsodlingar mot skador, vållade av hare och älg.*

I vissa delar av landet och framför allt i Skåne planteras årligen ett stort antal fruktträd och därav huvudsakligen äppleträd. Fruktodlingen omfattas med stort intresse och rationaliseras enligt de modernaste metoder. Frukt-skördarna ökas kraftigt, och man går snabbt emot en tid, då under avsevärd del av året import av åtminstone äpplen blir obehövlig. Sålunda en glädjande utveckling även nationalekonomiskt sett.

Emellertid ha fruktodlingarna, särskilt i Skåne, börjat alltmera skadas genom en form av angrepp, mot vilken odlarna stå ganska maktlösa. Den skadegörelse å träden, som här åsyftas, vållas ibland av kaniner, men framför allt av den så talrikt förekommande tyska haren. Dessa senare gnaga vintertiden av barken på de unga trädens stammar och nedre grenar. Exempel finnas, då odlare på detta sätt fått nästan hela sina planteringar förstörda. Effektiva skyddsanordningar, som ej bli för dyra, äro svåra att åstadkomma. Att t. ex. instänga fruktodlingarna med nät blir, särskilt för de mindre odlarna, alltför kostbart.

I Kristianstads län, där odlingen av speciellt äppleträd, som hårdast angripas av harar, blivit en mycket betydande inkomställa för tusentals odlare, borde odlarna beredas möjlighet att vid behov kraftigare minska harstammen. Någon minskning av hartillgången skulle ekonomiskt intet ha att betyda mot fördelen av bättre skydd för fruktträden. Enligt gällande förordning är harjakten i sistnämnda län förbjuden redan från och med januari månads början. I de sydligaste delarna av landet förekommer snö sällan förrän i januari månad, och då harjakten redan i januari är förbjuden, berövas fruktodlarna möjligheten att med spårsnöns tillhjälp vid behov minska antalet harar, som dessutom åstadkomma mest skada just vid de tider, då marken täckes av snö. I Kristianstads län och möjligen även i vissa delar av Malmöhus län, eller åtminstone i dessa läns viktigaste fruktodlingsdistrikt, borde harjakten av skäl, som ovan antytts, vara tillåten även under januari månad.

Vissa odlingar av fruktträd ha skadats även av älg, som totalt kan förstöra åtminstone mindre odlingar. Skäl vore därför, att bestämmelserna rörande älgskadefonden ändrades därefter att fruktodlare, som fått sina träd avsevärt skadade genom älg, kunde få ersättning ur nyssnämnda fond.

I anslutning till vad här ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om lämpliga åtgärders vidtagande till skydd av fruktträdsodlingar mot skador, vållade av hare och älg, och att bl. a. i Kristianstads län rättigheten att skjuta hare måtte utsträckas att omfatta även januari månad.

Stockholm den 13 januari 1936.

Arvid De Geer.

Nestor Hammarlund.